

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը — Թիվ տասը

Պատերազմը երկնքում

Jeff Pippenger

2023-11-03

Քրիստոսի և Լյուցիֆերի (Լույս Կրողի) միջև մեծ հակամարտությունը սկսվեց երկնքում, և Աստված թույլ տվեց փորձության մի ժամանակաշրջան: Երբ Լյուցիֆերը տարածեց իր ապստամբությունը, որոշ ժամանակահատված թույլատրվեց, որպեսզի Լույս Կրողի ապստամբության պտուղը դրսևորվի: Երբ Աստված որոշեց, որ փորձության շրջանը ավարտվել էր, Լյուցիֆերի անունը փոխվեց՝ Լյուցիֆեր Լույս Կրողից՝ Սատանայի՝ Հակառակորդի: Սատանայի և այն հրեշտակների համար, որոնք միացել էին նրա ապստամբությանը, փորձության շրջանը ավարտվել էր, և նրանք վտարվեցին երկնքից ու դատապարտվեցին հավիտենական կրակին:

Այն ժամանակ Նա նաև պիտի ասի ձախ կողմում եղողներին. «Հեռացե՛ք Բնձնից, անիծյալնե՛ր, դեպի հավիտենական կրակը, որ պատրաստված է սատանայի և նրա հրեշտակների համար»: Մատթեոս 25:41.

Քրիստոսի և Սատանայի միջև մեծ պայքարը այնուհետև հասավ Եդեմի պարտեզ, և Աստված դարձյալ ներառեց փորձության մի ժամանակաշրջան: Երբ Սատանան Աստծուն մեղադրեց մահվան և ծառի պտղի վերաբերյալ սուտ խոսելու մեջ և հրապուրեց Եվային՝ միանալու իր ապստամբությանը, դարձյալ մի ժամանակաշրջան թույլատրվեց, որպեսզի Սատանայի ապստամբության պտուղները դրսևորվեն երկրի վրա, ինչպես եղել էր երկնքում: Այնտեղ Սատանան ստացավ նաև Սատանա անունին հավելյալ՝ Բանսարկու անունը, որը նշանակում է «Մեղադրող»: Երբ փորձության ժամանակը (Ադամի որդիների համար, որոնք միացել են Սատանայի ապստամբությանը) ավարտվի, Ադամի այդ որդիները կդատապարտվեն հավիտենական կրակին:

Եվ պատերազմ եղավ երկնքում. Միքայելը և նրա հրեշտակները պատերազմեցին վիշապի դեմ, և վիշապը պատերազմեց, և նրա հրեշտակները. Բայց չհաղթեցին, և այլևս նրանց տեղը չգտնվեց երկնքում: Եվ դուրս գցվեց մեծ վիշապը՝ այն հին օձը, որ կոչվում է Բանսարկու և Սատանա, որը մոլորեցնում է ամբողջ աշխարհը. նա գցվեց երկրի վրա, և նրա հրեշտակները նրա հետ գցվեցին: Հայտնություն 12:7–9.

Մեծ պայքարի սկզբում երկնքում տեղի ունեցած պատերազմը պատկերում է մեծ պայքարի վերջում եղող պատերազմը, որովհետև Ալֆան և Օմեգան միշտ որևէ բանի վախճանը պատկերում են այդ բանի սկզբի հետ միասին: Երկնքում տեղի ունեցած պատերազմի նկարագրությունը ներկայացվում է երկնքում երևացած մի մեծ նշանով:

Եվ մեծ նշան երևաց երկնքում. մի կին՝ արեգակով զգեստավորված, և լուսինը՝ նրա ոտքերի տակ, և նրա գլխին՝ պսակ տասներկու աստղերից. և նա հղի էր, և աղաղակում էր երկունքի ցավերի մեջ՝ ծննդաբերելու տանջանքով: Հայտնություն

12:1, 2

Երբ տեղի ունենա Քրիստոսի և Սատանայի միջև մեծ պայքարի վերջին փախումը, մինչ փորձության ժամանակը դեռևս ուժի մեջ է, մարտադաշտը Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության մեջ ներկայացվում է որպես երկնքում գտնվող: Այս ճշմարտությունն այժմ բացվում է: Պողոս առաքյալը խոսում է երեք երկինքների մասին:

«Պողոս առաքյալին իր քրիստոնեական փորձառության վաղ շրջանում տրվեցին հատուկ հնարավորություններ՝ իմանալու Աստծո կամքը Հիսուսի հետևորդների վերաբերյալ: Նա «հափշտակվեց մինչև երրորդ երկինք», «դրախտ, և լսեց անպատմելի խոսքեր, որ մարդուն արտոնված չէ արտասանել»: Ինքը ևս ընդունում էր, որ իրեն «Տիրոջից» տրվել էին բազմաթիվ «տեսիլքներ և հայտնություններ»: Ավետարանի ճշմարտության սկզբունքների նրա ըմբռնումը հավասար էր «ամենագերազանց առաքյալների» ըմբռնմանը: Բ Կորնթացիս 12:2, 4, 1, 11: Նա հստակ և լիակատար ըմբռնում ուներ «Քրիստոսի սիրո, որ գերազանցում է գիտությունը», «լայնության, և երկարության, և խորության, և բարձրության» մասին: Եփեսացիս 3:18, 19»: Առաքյալների Գործերը, 469:

Մեծ հակամարտության սկզբում մղված պատերազմը սկսվեց երրորդ երկնքում, իսկ մեծ հակամարտության ավարտին մղվող պատերազմն ավարտվում է առաջին երկնքում: Կան երեք երկինքներ, որոնցից առաջինը այն երկինքն է, որ ներկայացնում է Երկիր մոլորակի մթնոլորտը: Երկրորդ երկինքը արեգակն է, լուսինը և աստղերը: Երրորդ երկինքն այն է, ինչ Քույր Ուայթը կոչել է «դրախտ», և այն ներկայացնում է Աստծու գահի գտնվելու վայրը: Աստծու հրամանատարական կենտրոնի իսկ ներկայության մեջ էր, որ Լույս Կրողը՝ Լյուցիֆերը, սկսեց իր ապստամբությունը:

Երրորդ երկինքը այն վայրն է, ուր որոշ մարգարեներ, այդ թվում՝ Քույր Ուայթը, տեսիլքի մեջ տարվել են: Երբ Պողոսն այնտեղ էր, նրան ցուցադրվեց 2020 թվականի հուլիսի 18-ին փողոցում սպանված չոր ոսկորների մեռյալներից արթնացման պատմությունը և այն իրադարձությունները, որ հաջորդեցին՝ հարյուր քառասունչորս հազարի ծնունդով: Պողոսին արգելվեց պատմել այդ պատմությունը, որովհետև այն ներկայացված էր որպես մի պատմություն, որ օրինավոր չէր «արտասանել»: Պողոսը մահացավ մի փոքր ավելի քան երեսուն տարի առաջ, նախքան Հովհաննես Հայտնողը ստացավ Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության տեսիլքը: Հովհաննեսը, ինչպես և Պողոսը, լսեց, թե ինչ էր «արտասանվում» յոթ որոտների կողմից, և նրան ևս ասվեց, որ չգրի այն, ինչ «արտասանվեց»: Այն, ինչ յոթ որոտները «արտասանեցին», պետք է մնար կնքված մինչև այն երեքուկես խորհրդանշական օրերի ավարտը, որոնց ընթացքում երկու վկաները մեռած էին փողոցում:

Եվ երբ յոթ որոտները հնչեցին իրենց ձայները, ես պատրաստվում էի գրել. և լսեցի մի ձայն երկնքից, որ ինձ ասում էր. «Կնքի ր այն բաները, որ յոթ որոտները արտասանեցին, և մի՛ գրիր դրանք»: Հայտնություն 10:4:

Բոլոր մարգարեները վկայում են քննիչ դատաստանի «վերջին օրերի» մասին, և այդ «վերջին օրերը» մասնավորապես սկսվեցին 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և այժմ

հասել են այն կետին, երբ սկսվում է կնքումը: Կնքումը սկսվում է այն երեքուկես խորհրդանշական օրերի ավարտին, որոնց ընթացքում սպանված երկու վկաները ընկած էին փողոցում: Բոլոր մարգարեները համաձայն են միմյանց հետ: Պողոսը տեսավ վերջին փորձաշրջանային պատերազմի ռազմադաշտը, որը տեղի է ունենում առաջին երկնքում: Վերջին փորձաշրջանային պատերազմի ռազմադաշտը, որը տեղի է ունենում առաջին երկնքի ներսում, զուգահեռ է առաջին փորձաշրջանային պատերազմի ռազմադաշտին, որը տեղի ունեցավ երրորդ երկնքում: Կարող է անպետք թվալ ռազմադաշտերը որպես փորձաշրջանային պատերազմի ճակատամարտերի նույնականացումը, սակայն Սատանան, որը Քրիստոսի հակառակորդն էր առաջին ճակատամարտում և վերջին ճակատամարտում հարյուր քառասունչորս հազարի հակառակորդն է, գիտի, որ իր ժամանակը կարճ է: Նա գիտի, որ դա մի ճակատամարտ է, որը տեղադրված է փորձաշրջանային ժամանակի դաշտում: Իսկ մենք գիտե՞նք:

1840 թվականին գորավոր հրեշտակը իջավ և զորացրեց առաջին հրեշտակի պատգամը: Այդ սերնդի բողոքականներն այն ժամանակ փորձության ենթարկվեցին, և ի վերջո նրանց կցվեց ապստամբության անունը, քանի որ կոչվեցին Բաբելոնի դուստրեր: Լյուցիֆերի անունը ևս փոխվեց իր փորձնական քննության ժամանակահատվածում: 1840 թվականին իջած գորավոր հրեշտակը նախապատկերեց Հայտնություն տասնութի այն գորավոր հրեշտակին, որ իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: 1840 թվականին քննիչ դատաստանը դեռ չէր սկսվել, որովհետև այն դեռևս չորս տարի ապագայում էր, սակայն բողոքականները, այնուամենայնիվ, կենդանիների դատաստանի մարգարեական ներկայացումն էին տալիս, որովհետև երբ 1840 թվականին հրեշտակը իջավ, նրանց փորձնական քննության ժամանակահատվածը սկսվեց: Երբ 2001 թվականին իջավ Հայտնություն տասնութի հրեշտակը, երկնքում դատաստանը փոխվեց մեռյալների դատաստանից դեպի կենդանիների դատաստանը:

2020 թվականի հուլիսի 18-ին վրա հասավ երրորդ հրեշտակի շարժման առաջին հիասթափությունը, որը նախատիպավորվում է առաջին հրեշտակի շարժման առաջին հիասթափությամբ: Սկզբնական շարժման մեջ բողոքականների փորձության ընթացքն ավարտվեց առաջին հիասթափության ճանապարհանշանի մոտ, և ապա սկսվեց առաջին շարժման փորձությունը: 2020 թվականի հուլիսի 18-ին դատաստանի ընթացքը ևս մեկ քայլ առաջ գնաց, որովհետև այն պատգամը, որ պետք է հասներ երեքուկես օրվա անապատի վերջում, ոչ միայն պետք է լիներ Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամի կատարյալ և վերջնական իրականացումը, այլև մարգարեաբար պետք է նշանավորեր հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման գալուստը:

Եվ Իսրայելի Աստծու փառքը բարձրացավ քերովբեից, որի վրա նա էր, դեպի տան շեմը: Եվ նա կանչեց բեհեզե հագնված այն մարդուն, որի կողքին գրագրի թանաքամանն էր: Եվ Տերը նրան ասաց. «Անցի՛ր քաղաքի միջով, Երուսաղեմի միջով, և նշան դի՛ր այն մարդկանց ճակատներին, որոնք հառաչում և ողբում են բոլոր այն զարշելիությունների համար, որ կատարվում են նրա մեջ»: Եզեկիել 9:3, 4.

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքադրման գործընթացը սկսվեց նրանց ծննդյան պահին, որը նաև նրանց հարությունն էր: Չորս հոդմերի լուրը մեռած, ցամաքած

ոսկորներին կյանք է տալիս, և չորս հոդմերի լուրը հենց հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքադրման լուրն է: Պողոսն ու Հովհաննեսը երկուսն էլ տեսան և լսեցին հենց այն պատմությունը, որի մեջ մենք այժմ ապրում ենք, այն պատմությունը, «որ շատ մարգարեներ և արդարներ ցանկացան տեսնել»: Երրորդ հրեշտակի հզոր շարժման պատմությունը, որը նախապատկերվել էր առաջին հրեշտակի հզոր շարժմամբ:

«1840–1844 թվականներից տրված բոլոր պատգամները այժմ պետք է հնչեն գորությամբ, որովհետև շատ մարդիկ կորցրել են իրենց կողմնորոշումը: Այդ պատգամները պետք է հասցվեն բոլոր եկեղեցիներին:»

«Քրիստոս ասաց. “Երանելի են ձեր աչքերը, որովհետև տեսնում են, և ձեր ականջները, որովհետև լսում են. որովհետև ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ շատ մարգարեներ և արդար մարդիկ ցանկացել են տեսնել այն, ինչ դուք եք տեսնում, և չեն տեսել, և լսել այն, ինչ դուք եք լսում, և չեն լսել” [Մատթեոս 13:16, 17]: Երանելի են այն աչքերը, որոնք տեսան այն բաները, որ տեսնվեցին 1843 և 1844 թվականներին:»

«Լուրը տրվեց: Եվ այդ լուրը կրկնելու մեջ որևէ ուշացում չպետք է լինի, որովհետև ժամանակների նշանները կատարվում են. ավարտական գործը պետք է կատարվի: Կարճ ժամանակում մեծ գործ պիտի կատարվի: Աստծո նշանակմամբ շուտով մի լուր պիտի տրվի, որ պիտի ուժգնանա մինչև բարձրաձայն աղաղակի: Ապա Դանիելը պիտի կանգնի իր բաժնի մեջ՝ իր վկայությունը տալու համար»: Manuscript Releases, հատոր 21, 437.

Լյուցիֆերի՝ երկնքում մղած սկզբնական պատերազմի գերակշռող թեման հաղորդակցությունն էր: Նա լույս կրողն էր, որ իր դիրքը գործածեց՝ սուրբ հրեշտակների մտքերի մեջ մոլորություն ներմուծելու համար: Մեզ ասվում է, որ այն հրեշտակները, որոնք ներծծվեցին նրա ապստամբ գաղափարներով, նույնիսկ չճանաչեցին, որ հենց Լյուցիֆերն էր նրանց հրապուրել՝ ի վերջո Աստծու մասին մտածելու այն բաները, որ մտածեցին: Նա այնքան նուրբ էր, ինչպես Եդեմի պարտեզում Եվայի հետ, որ այն հրեշտակները, որոնք մի ժամանակ սուրբ էին, սկսեցին հավատալ, թե այն մտքերը, որ Սատանան ներշնչել էր իրենց մտքերում, իրենց իսկ սեփական սկզբնական մտքերն էին: Այդ սերմերը, ի վերջո, բերեցին հավիտենական կործանման պտուղը:

Վերջին պատերազմը, որ տեղի է ունենում առաջին երկնքում, արդեն պատրաստվում է սկսվել, և այն ոչ թե սուրբ հրեշտակների գայթակղության մասին է, ոչ էլ Սատանայի կողմից Եվայի գայթակղության մասին, այլ՝ նրա կողմից ամբողջ մարդկության մոլորեցման մասին՝ ապականված հաղորդակցական գործընթացի միջոցով, որը ներկայացված է որպես երկինքներում գտնվող բան: Այն վերաբերում է այն Համաշխարհային սարդոստայնին, որ Սատանան գործածում է՝ մարդկանց մեջ գաղափարներ ներարկելու համար, առանց այն բանի, որ այդ մարդիկ գիտակցեն, թե սուտ են հավատացել, և դրանով իսկ ցույց են տվել, որ ճշմարտությունը չեն սիրում: Հենց Պողոս առաքյալն էր, որ հայտարարեց, թե «վերջին օրերին» մարդիկ կընդունեն սուտը, որովհետև չունենին «ճշմարտության» սեր: Վերջապես, նա իսկապես տեսել էր

հենց այն պատմությունը, որի մեջ Սատանայի այս զարմանալի գործը իրականացվում է:

Մարդկության մոլորեցումն իրականացվում է Միավորված ազգերի կազմակերպության գլոբալիստների կողմից, որոնք վիշապի իշխանությունն են: Մարգարեության մեջ Միավորված ազգերի կազմակերպության գլոբալիստները կազմված են թագավորներից և վաճառականներից: Թագավորները՝ կառավարություններն են, իսկ տեխնոհսկաներն ու բազմազգ միլիարդատերերը՝ վաճառականները:

Պատերազմը սկսվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և այդ պահին Միացյալ Նահանգները դառնում է տասը թագավորների գլխավոր թագավորը: Այդժամ Միացյալ Նահանգները հենց նոր խոսած է լինում որպես վիշապ, այդպիսով նշանադրելով երկրի գազանի վեցերորդ թագավորության ավարտը: Այնուհետև նա դուրս է գալիս՝ խաբելու ամբողջ աշխարհը այն հրաշքների միջոցով, որ պիտի գործի գազանի առաջ, այն հրաշքների, որոնք ներկայացված են որպես երկնքից կրակ իջեցնող:

Եվ նա մեծ նշաններ է գործում, այնպես որ երկնքից կրակ է իջեցնում երկրի վրա մարդկանց աչքի առաջ: Հայտնություն 13:13.

Երբ հարություն առած մեռյալ չոր ոսկորները, որոնք սպանվել էին փողոցում, նշանի պես վեր են բարձրացվում երկինք, միաժամանակ երկնքում լինում է մեկ այլ հրաշալի երևույթ:

Եվ երկնքում երևաց մի ուրիշ նշան. ահա՝ մեծ կարմիր վիշապ մը, որ ուներ յոթ գլուխ և տասը եղջյուր, և իր գլուխներուն վրա՝ յոթ պսակ: Հայտնություն 12:3:

Մեծ կարմիր վիշապը Սատանան է, սակայն նաև հեթանոսական Հռոմը:

«Ուստի, մինչ վիշապը նախ և առաջ ներկայացնում է Սատանային, երկրորդական իմաստով այն հեթանոսական Հռոմի խորհրդանիշն է»: The Great Controversy, 439.

Վիշապը Սատանան է, և երկրորդական կիրառության մեջ վիշապը ներկայացնում է հեթանոսական Հռոմը: Քրիստոսի ծննդյան պատմության մեջ ներկայացված է հեթանոսական Հռոմի վիշապը, սակայն վիշապի կատարյալ մարգարեական կիրառությունը «վերջին օրերում» է: «Վերջին օրերում» վիշապը ներկայացվում է Միավորված ազգերի կազմակերպության տասը թագավորներով: Նրանք երևում են ոչ թե Քրիստոսի ծննդյան պատմության մեջ, այլ հարյուր քառասունչորս հազարի ծննդյան պատմության մեջ, որի ծնունդը նախատիպավորվել էր Քրիստոսի ծնունդով:

«Թագավորները, իշխանավորները և կառավարիչները իրենց վրա դրել են նեռի նշանը և ներկայացված են որպես այն վիշապը, որ գնում է պատերազմելու սրբերի դեմ՝ նրանց դեմ, ովքեր պահում են Աստծո պատվիրանները և ունեն Հիսուսի հավատքը»: Testimonies to Ministers, 38.

Վիշապի տասը եղջյուրները նրա դաշնակցության խորհրդանիշն են, իսկ նրա յոթ գլուխները՝ դրանց վրա դրված պսակներով, նույնացնում են նրան որպես

աստվածաշնչյան մարգարեության ութ թագավորություններից յոթերորդ գլուխը, ինչպես այն ներկայացված է թե՛ Դանիել երկրորդ գլխում Նաբուգոդոնոսորի արձանի մեջ, և թե՛ Հայտնություն տասնյոթերորդ գլխի ութ գլուխներում: Միավորված ազգերի կազմակերպությունը «երկնքում մեկ այլ հրաշք» է հենց այն ժամանակ, երբ դրոշը, որը ծնվել է այն փողոցում, որ անցնում է մեռած, չոր ոսկորների հովտով, բարձրացվում է դեպի երկինք: Վիշապն ու կինը հայտնվում են որպես հրաշքներ երկնքում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը նաև հենց այն պահն է, երբ կաթոլիկության ծովային գազանը նույնպես «զարմանալի կերպով հետևում է»:

Եվ ես տեսա նրա գլուխներից մեկը՝ ասես մահու չափ վիրավորված. և նրա մահաբեր վերքը բժշկվեց. և ամբողջ աշխարհը զարմանքով գնաց գազանի հետևից: Հայտնություն 13:3.

Աշխարհը զարմանքով հետևում է պապական ծովային գազանին՝ «այն բանից հետո», երբ նրա մահացու վերքը բժշկվում է, և այն բժշկվում է Միացյալ Նահանգներում ընդունված կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Դրոշը, վիշապը և գազանը բոլորը դառնում են զարմանքով հետևելու առարկա՝ սկսած Միացյալ Նահանգներում ընդունված կիրակնօրյա օրենքից: Կեղծ մարգարեն հենց այդ նույն ժամանակ է դրսևորում սատանայական հրաշքների ամենանշանակալիցը, որովհետև անմիջապես կիրակնօրյա օրենքից հետո, երբ կեղծ մարգարեն նոր է սկսել խոսել «վիշապի» պես, նա դուրս է գալիս՝ խաբելու ամբողջ աշխարհը, և իր խաբեությունը կատարում է երկնքից:

Եվ ես տեսա մի ուրիշ գազան, որ ելնում էր երկրից. և նա ուներ երկու եղջյուր՝ գառան նման, և խոսում էր վիշապի պես: Եվ նա նրա առաջ գործադրում է առաջին գազանի ամբողջ իշխանությունը և երկրի ու նրանում բնակվողներին ստիպում է երկրպագել առաջին գազանին, որի մահաբեր վերքը բժշկվեց: Եվ մեծ նշաններ է գործում, մինչև իսկ այնպես, որ մարդկանց աչքի առաջ երկնքից կրակ է իջեցնում երկրի վրա: Հայտնություն 13:11–13.

Երրորդ երկնքում սկսված պատերազմը ավարտվում է առաջին երկնքում: Վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը Աստվածաշնչի և Մարգարեության Հոգու կողմից ճանաչվում է որպես չար դաշնակցություն: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ այդ եռակի միությունը սկսում է ամբողջ աշխարհը առաջնորդել պատերազմի մեջ ընդդեմ կնոջ, մինչ գնում է դեպի Արմազեդոն: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ նրանք զբաղեցնում են իրենց դիրքերը առաջին երկնքի մարտադաշտում, և ապա պարտվում են: Քանի որ Հռոմը աշխարհի պատմության մեջ երեք անգամ բարձրանում է իշխանության, նա միշտ նախ նվաճում է իր թշնամուն, ապա՝ իր դաշնակցին, ապա՝ իր զոհին, և ապա ընկնում է:

Եվ ես տեսա երեք պիղծ ոգիներ, գորտերի նման, որ ելնում էին վիշապի բերանից, և գազանի բերանից, և սուտ մարգարեի բերանից: Որովհետև դրանք դևերի ոգիներ են, որ նշաններ են գործում, և դուրս են գնում երկրի թագավորների ու ամբողջ աշխարհի թագավորների մոտ՝ նրանց հավաքելու Ամենակարող Աստծու այն մեծ օրվա պատերազմի համար: Ահա, Ես գալիս եմ որպես գող: Երանի՛ նրան, ով արթուն է մնում և պահում է իր հանդերձները, որպեսզի մերկ չքայլի, և նրանք

չտեսնեն նրա ամոթը: Եվ նա նրանց հավաքեց մի տեղ, որ երբայերեն կոչվում է Արմազեդուն: Հայտնություն 16:13-16.

«Վերջին օրերում» տեղի ունեցող «երկնային պատերազմը» փոխաբերական չէ. այն հաղորդակցության պատերազմ է, որ իրականացվում է երկինքներում: Վիշապի բերանից, գազանի բերանից և սուտ մարգարեի բերանից դուրս են գալիս «դևերի ոգիներ», որոնք «նշաններ» են գործում: «Ոգի» բառը նշանակում է շունչ, իսկ շունչը պատգամի խորհրդանիշ է: Եզեկիել երեսուներթի շունչը կենդանացնում է մեռած ոսկորները, և դա անում է՝ փոխանցելով իսլամի պատգամը, որը Աստվածաշնչում ներկայացված է որպես արևելյան քամի: «Ոգի», «քամի» և «շունչ» բառերը նույն բառն են, որը և՛ երբայերենում, և՛ հունարենում թարգմանված է այդ երեք անգլերեն բառերով:

«Աստված կարող է նոր կյանք շնչել յուրաքանչյուր այն հոգու մեջ, որ անկեղծորեն ցանկանում է ծառայել Նրան, և կարող է կենդանի ածուխով զոհասեղանից դիպչել շրթներին ու պատճառել, որ դրանք պերճախոս դառնան Նրա փառաբանությամբ: Հազարավոր ձայներ պիտի լսվեն Աստծո Խոսքի հրաշալի ճշմարտությունները հռչակելու գործությամբ: Կակազող լեզուն պիտի արձակվի, և երկչոտները պիտի գորացվեն՝ ճշմարտության համար համարձակ վկայություն բերելու: Թող Տերը օգնի Իր ժողովրդին մաքրելու հոգու տաճարը ամեն պղծությունից և Իր հետ պահպանելու այնպիսի սերտ կապ, որ նրանք կարողանան մասնակից լինել վերջին անձրևին, երբ այն թափվի»: Review and Herald, July 20, 1886.

Վիշապի բերանից, գազանի բերանից և սուտ մարգարեի բերանից դուրս եկող «ոգիները» ներկայացնում են սատանայական պատգամներ: Երրորդ երկնքում տեղի ունեցած առաջին պատերազմում՝ դա ապականված հաղորդակցություն էր, ինչպես ներկայացված է ապականված լույս կրողի կերպարով: Առաջին երկնքում տեղի ունեցող վերջին պատերազմում՝ այն դարձյալ ապականված հաղորդակցություն է: Այն ապականված հաղորդակցությունը, որ Սատանան օգտագործեց երրորդ երկնքի պատերազմում, և որ կրկին պիտի օգտագործվի առաջին երկնքի պատերազմում, մեամերիզմն էր, որը արդի ժամանակներում կոչվում է հիպնոս:

«Տղամարդիկ և կանայք չպետք է ուսումնասիրեն այն գիտությունը, թե ինչպես գերության մեջ առնեն իրենց հետ շփվողների մտքերը: Սա այն գիտությունն է, որ սովորեցնում է Սատանան: Մենք պետք է դիմադրենք այդպիսի ամեն ինչի: Մենք չպետք է առնչվենք մեզմերիզմին և հիպնոտիզմին՝ այն մեկի գիտությամբ, որ կորցրեց իր առաջին դիրքը և դուրս վտարվեց երկնային ատյաններից»: Ձեռագիր 86, 1905:

Այսօր աշխարհում հիպնոտիզմը գործադրվում է տեխնոհսկաների կողմից՝ համաշխարհային սարդոստայնի միջոցով, որը գործածում է այն, ինչ կոչվում է ժամանակակից գովազդի գիտություն, բայց իրականում հին սատանայական հիպնոտիզմի գիտության վերջնական կատարելագործումն է: Գլոբալիստները, տեխնոհսկաները և միլիարդատերերը մտադիր են իրենց որսը բռնել խաբեության մի «ցանցի» մեջ, որն արդեն հաստատված է ամբողջ աշխարհում: Եթե կամենաք Սատանայի հոգեբանական գործողությունները ողջ աշխարհի դեմ: Այդ

սատանայական պատգամներն են, որ աշխարհը տանում են դեպի Արմազեդոն, և այդ սատանայական պատգամները հռչակվում են երկնքում հենց այն նույն ժամանակ, երբ երեք հրեշտակները երկնքում հռչակում են Քրիստոսի պատգամը:

Եվ տեսա մեկ այլ հրեշտակ, որ թռչում էր երկնքի մեջտեղում՝ ունենալով հավիտենական ավետարանը՝ քարոզելու երկրի վրա բնակվողներին, և ամեն ազգի, և ցեղի, և լեզվի, և ժողովրդի՝ բարձր ձայնով ասելով. «Վախեցե՛ք Աստծուց և փա՛ռք տվե՛ք Նրան, որովհետև Նրա դատաստանի ժամը եկել է. և երկրպագեցե՛ք Նրան, որ ստեղծեց երկինքը, և երկիրը, և ծովը, և ջրերի աղբյուրները»: Եվ նրա հետևից եկավ մեկ այլ հրեշտակ՝ ասելով. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը՝ այն մեծ քաղաքը, որովհետև նա բոլոր ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության ցասման գինուց»: Եվ երրորդ հրեշտակը հետևեց նրանց՝ բարձր ձայնով ասելով. «Եթե մեկը երկրպագի գազանին և նրա պատկերին, և նրա նշանը ընդունի իր ճակատին կամ իր ձեռքին, նա ևս պիտի խմի Աստծու բարկության գինուց, որ անխառն լցված է Նրա զայրության բաժակի մեջ. և նա պիտի տանջվի կրակով և ծծմբով՝ սուրբ հրեշտակների առաջ և Գառի առաջ: Եվ նրանց տանջանքի ծուխը վեր է բարձրանում հավիտյանս հավիտենից, և նրանք հանգիստ չունեն ո՛չ ցերեկը, ո՛չ գիշերը, որ երկրպագում են գազանին և նրա պատկերին, և ով ընդունում է նրա անվան նշանը»: Հայտնություն 14:6–11:

Եռակի միության յուրաքանչյուր անդամից ելնող «ոգիները» դուրս են գալիս նրանց բերաններից: Ազգի խոսքը նրա կառավարության գործելակերպն է:

«Ազգի խոսելը նրա օրենսդիր և դատական իշխանությունների գործողությունն է»: Մեծ պայքարը, 443:

Երեմիային խոստացվել էր, որ եթե նա ցորենը զատի մղեղից և չվերադառնա մղեղին (թեև մղեղը կարող էր վերադառնալ նրա մոտ), ապա Աստված նրան կդարձնի Իր «բերանը»:

Ես չնստեցի ծաղրողների ժողովում և չուրախացա. ես մենակ նստեցի Քո ձեռքի պատճառով, որովհետև Դու ինձ լցրեցիր բարկությամբ: Ինչո՞ւ է իմ ցավը մշտնջենական, և իմ վերքը՝ անբուժելի, որ չի ուզում բժշկվել: Մի՞ թե Դու ինձ համար ամբողջովին սուտասանի պես պիտի լինես, և ինչպես ջրեր, որ պակասում են: Ուստի այսպես է ասում Տերը. Եթե դու դառնաս, ապա Ես քեզ նորից պիտի վերադարձնեմ, և դու պիտի կանգնես Իմ առաջ. և եթե անարգից հանես պատվականը, ապա Իմ բերանի պես պիտի լինես. թող նրանք քեզ մոտ դառնան, բայց դու նրանց մոտ մի՛ դարձիր: Երեմիա 15:17–19.

Երեմիան ներկայացնում է միլլերիտներին նրանց առաջին հիասթափության մեջ, որոնք կարծում էին, թե Աստված սուտ էր ասել: Աստված սուտ չէր ասել. Նա պարզապես Իր ձեռքը պահել էր 1843 թվականի աղյուսակի մեջ եղած մի սխալի վրա: Երեմիային խոստացվել էր, ինչպես որ խոստացվում է նրանց, ովքեր հիասթափվեցին 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, որ եթե նրանք առանձնանային այն անմիտ անձանցից և սատանայական ուսմունքներից, որոնք առկա էին հիասթափությունից առաջ, ապա Տերը Երեմիային, և նրանց, ում նա խորհրդանշում է, Իր «բերանը» կդարձներ: 1843

թվականի աղյուսակը կազմվել էր այդպես անելու պատվերի կատարման մեջ՝ համաձայն Ամբակումի գրքի երկրորդ գլխի:

«Երկրորդ Գալստյան դասախոսների և պարբերականների միացյալ վկայությունն էր, երբ նրանք կանգնած էին «սկզբնական հավատքի» վրա, որ աղյուսակի հրատարակությունը Ամբակում 2:2, 3-ի կատարման իրականացում էր: Եթե աղյուսակը մարգարեության առարկա էր (իսկ նրանք, ովքեր դա ուրանում են, թողնում են սկզբնական հավատքը), ապա հետևում է, որ մ.թ.ա. 457 թվականը այն տարին էր, որից պետք է հաշվել 2300 օրերը: Անհրաժեշտ էր, որ 1843-ը լիներ առաջին հրատարակված ժամանակը, որպեսզի «տեսիլքը» «ուշանար», այսինքն՝ որ լիներ ուշացման ժամանակ, որի ընթացքում կույսերի խումբը պետք է ննջեր և քներ ժամանակի մեծ հարցի շուրջ, հենց նախքան այն, որ նրանք արթնացվեին Կեսգիշերյան Աղաղակով»: James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

Տերը, Ամբակումի միջոցով, պատվիրեց միլլերականներին կազմել 1843 թվականի աղյուսակը, և այն պարունակում էր մի սխալ, որի վրա Տերը պահել էր Իր ձեռքը: Ահա թե ինչու Երեմիան ասում է, որ իր հիասթափությունը Աստծո ձեռքի պատճառով էր: Երբ հիասթափությունից հետո Տերը միլլերականներին կրկին առաջնորդեց դեպի Ամբակումի գրքի երկրորդ գլուխը, նրանք տեսան այն խոստումը, որ թեև տեսիլքը պիտի ուշանար, իրենք պետք է սպասեին նրան, որովհետև այն սուտ չէր ասելու, և որ վերջում այն «պիտի խոսեր»:

«Խոսող» տեսիլքը ներկայացնում էր մարգարեական պատգամի բովանդակությունը, և Երեմիային տրված խոստումն այն էր, որ եթե նա թոթափեր հիասթափությունը, վերադառնար այն նախանձախնդրությանը պատգամի հանդեպ, որն ուներ նախքան հիասթափությունը, և եթե տարբերություն դներ ցորենի և մղեղի միջև, ապա նա պիտի լիներ Աստծո «բերանը» և պիտի ներկայացներ Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամը:

Որովհետև տեսիլքը տակավին նշանակված ժամանակի համար է, բայց վերջում պիտի խոսի և սուտ չպիտի լինի. թեև այն ուշանա, սպասիր նրան, որովհետև անպատճառ պիտի գա, չի ուշանա: Ամբակում 2:3:

Նրանք, ովքեր ներկայացված են Երեմիայի միջոցով և առաջին ու երրորդ հրեշտակների շարժման մեջ կատարում են վերադառնալու պատվերը, կլինեն Տիրոջ «բերանը»՝ չար դաշնակցության դեմ մղվող պատերազմի մեջ, առաջին երկնքի ռազմադաշտում: Նրանք պիտի ներկայացնեն Կեսգիշերային Աղաղակի լուրը: Նրանք, ովքեր ներկայացված են Երեմիայի միջոցով, այժմ լսում են մի «ձայն» անապատում: Երեք ու կես խորհրդանշական օրերը մարգարեական անապատի խորհրդանիշ են:

Անապատում աղաղակողի ձայնը. «Պատրաստեցե՛ք Տիրոջ ճանապարհը, ուղի՛ դարեք մեր Աստծու խճուղին ամայի վայրում: Ամեն ձոր պիտի բարձրացվի, և ամեն լեռ ու բլուր պիտի խոնարհվեն. ծուռը պիտի ուղղվի, և խորդուբորդ տեղերը՝ հարթվեն: Եվ Տիրոջ փառքը պիտի հայտնվի, և ամեն մարմին միասին պիտի տեսնի այն, որովհետև Տիրոջ բերանն է խոսելը»: Եսայիա 40:3–5.

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք մեր քննությունը փորձաշրջանային պատերազմի վերջին ճակատամարտի վերաբերյալ, որը սկսվեց երրորդ երկնքում և ավարտվում է առաջին երկնքում:

Այն ժամանակ բոլոր մադիանացիները, ամադեկացիները և արևելքի որդիները հավաքվեցին, անցան այնտեղից և բանակեցին Հեզրայելի հովտում: Բայց Տիրոջ Հոգին եկավ Գեդեոնի վրա, և նա փող հնչեցրեց, ու Աբիեզերը հավաքվեց նրա հետևից: Եվ նա պատգամավորներ ուղարկեց ամբողջ Մանասեի մեջ, որը նույնպես հավաքվեց նրա հետևից. և պատգամավորներ ուղարկեց Ասերի, Զաբուդոնի և Նեփթալիմի մոտ, և նրանք ելան նրանց ընդառաջ: Դատավորներ 6:33–35: